

Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát

Pavel Bobek

1. Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.

R: Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
mě učili jen střílet, jenže druhý střelil dřív,
a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
ó, Ruby, chci nablízku tě mít.

2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.

R: Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
jen ruku vztáhnu za tebou, když nemůžu už vstát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát,
ó, Ruby, Ruby, jak žil bych rád ...